

คู่มือมาตรฐานจ社區บรณณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยแห่งโลกอาชีพ
University for Diverse Careers

วิสัยทัศน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยขึ้นนำแห่งโลกอาชีพ ผลิตผู้เชี่ยวชาญเทคโนโลยี
สร้างคุณค่าสู่สากล

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในมหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2552

ด้วยเห็นสมควรกำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีในมหาวิทยาลัยฯ ให้สอดคล้องกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2551 และให้มีผลบังคับใช้กับบุคลากรทุกประเภท ในมหาวิทยาลัย ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 มาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 มาตรา 17 (2) แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 สมาคมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการประชุมครั้งที่ 9/2552 เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2552 จึงออก ข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วย มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วย จรรยาบรรณ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2549

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“สมาคมมหาวิทยาลัย” หมายความว่า สมาคมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และให้หมายความรวมถึง พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และ ลูกจ้างชั่วคราว ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“อาจารย์” หมายความว่า ข้าราชการผู้มีตำแหน่งวิชาการซึ่งทำหน้าที่สอน และวิจัย และหมายความรวมถึง ข้าราชการที่ทำหน้าที่สอน

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการกอง หรือ หัวหน้าส่วนราชการ ในส่วนราชการที่เรียกว่า อายุอ่อนที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือ กองทั้งที่ จัดตั้งตามกฎหมายกรุงเทพมหานครโดยสมาคมมหาวิทยาลัย

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจวินิจฉัย
และติดความในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑ จรรยาบรรณและการรักษาจรรยาบรรณ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ เป็นประมวลความ ประพฤติ
เพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณ เกียรติจูงของข้าราชการ อันจะ^{จะ}
ส่งผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใส ศรัทธา และยกย่องของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๗ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อคนءองดังนี้

(1) พึงเป็นหุ่มคุณธรรมจริยธรรมประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ
และวางแผนเป็นแบบอย่างที่ดี

(2) พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า เพิ่มพูนความรู้ และพัฒนาตนเองให้มีความสามารถ
และทักษะในการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผล
ยิ่งขึ้น

(3) พึงละเว้นจากการนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยมิชอบ
ข้อ ๘ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพดังนี้

(1) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์

(2) วิชาชีพได้มีจรรยาบรรณเดียวที่พำนักทำด้วยความซื่อสัตย์

ข้อ ๙ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานดังนี้

(1) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม ไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมและ
ปราศจากอคติ

(2) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว
ขยันหม่นเพียร โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

(3) พึงให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

(4) พึงกล้าคิด กล้าทำในสิ่งที่ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายภายใต้การอบรมความ
เชี่ยวชาญ ทางวิชาการของตน

(5) พึงประพฤติดนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็น^{จะ}
ประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(6) พึงละเว้นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบแก่ตนเองหรือผู้อื่นในการ
ปฏิบัติหน้าที่

ข้อ 10 ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงานดังนี้

- (1) พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประยศด้วยความค่า ระมัดระวัง มิให้เสียหายหรือล้วนเปลี่ยนเสียจากภัยซึ่งจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง
- (2) พึงรักษาเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย โดยไม่กระทำการใดอันเป็นที่เลื่อมเลี้ยงต่อชื่อเสียงหรือภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ 11 ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อเอื้ออำนวยดังนี้

- (1) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ให้ความร่วมมือ ผู้บังคับบัญชา ในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาร่วมกัน

(2) พึงปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการในการณ์ที่เห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น จะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชาถือยังนั้นให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

(3) พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ช่วย กำลังใจ สวัสดิการ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักความยุติธรรม ความเมตตาธรรม และไม่กลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชา

(4) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจกับบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ข้อ 12 ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชนและสังคม ดังนี้

- (1) พึงประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือ ครั้งใดของบุคคลทั่วไป
- (2) พึงให้บริการแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชนผู้มาติดต่องานอย่างเต็ม กำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเพื่อ มีน้ำใจ ใช้กริยาจาชาที่สุภาพ อ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่อยู่ ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรซึ้งแจงแนะนำให้ไปติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ฯต่อไป
- (3) พึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อันได้ชื่นมูลค่าเกินปกติวิสัยที่ วิญญาณจะให้กันโดยเส้นทางจากประชาชน ผู้รับบริการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จาก การปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อันได้ที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก้กรณี

(4) พึงให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้รับบริการ ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

(5) พึงรักษาความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ

ข้อ 13 ข้าราชการที่เป็นอาจารย์นอกจากต้องปฏิบัติตามมาตรฐานบรรณที่กำหนด ไว้ในข้อ 7 ถึงข้อ 12 แล้ว พึงมีจรรยาบรรณเพิ่มเติมดังนี้

(1) พึงประพฤติดตามเป็นแบบอย่างที่ดี และวางตนให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ประสานความรู้แก่นักศึกษา

(2) พึงแจ้งให้นักศึกษาทราบแนวทางการสอนและการวัดผล และพึงประเมินผลการสอนตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(3) พึงสอนนักศึกษาอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อคิชช์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม ไม่ปิดกันความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของนักศึกษา

(4) พึงสอนตรงเวลาที่กำหนด ไม่ทิ้งการสอนกลางคัน ไม่งดสอนโดยไม่มีเหตุอันควร ถ้ามีการงดสอนพึงจัดสอนชดเชย

(5) พึงสอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อมิให้กระทำการที่รุกรุนผู้อื่นโดยกฎหมายหรือฝ่าฝืนคีดีธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(6) พึงละเว้นการล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความลัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา ซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(7) พึงละเว้นการแก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ

(8) พึงละเว้นการเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใด

ข้อ 14 การประพฤติจรรยาบรรณในข้อ 7 (1) (2) ข้อ 8 ข้อ 9 (1) (2) (3) (4) และ (5) ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 12 (1) (2) (3) และ (4) ข้อ 13 (1) (2) (3) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติจรรยาบรรณในข้อ 13 (4) เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

การประพฤติจรรยาบรรณในข้อ 7 (3) ข้อ 9 (6) ข้อ 12 (5) ข้อ 13 (5)

(6) (7) และ (8) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด 2 คณะกรรมการจราจรยานรรรถ

ข้อ 15 ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการจราจรยานรรรถ” มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(1) กำหนดแนวทางการส่งเสริมและการกำกับดูแลให้ชาราชการปฏิบัติตาม จราจรรถโดยย่างสม่ำเสมอ

(2) พิจารณาอนุมัติจัดการประพฤติพิจารณาจราจรรถ

(3) ติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามจราจรรถชาราชการ และสรุปรายงาน ผลการดำเนินการทางจราจรรถต่อสภามหาวิทยาลัยปีละหนึ่งครั้ง

(4) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะกรรมการบุคคลเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอยู่ใน อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจราจรรถชาราชการ

(5) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวกับจราจรรถตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัย (ก.บ.ม.) ทำหน้าที่เป็น คณะกรรมการจราจรรถตามข้อบังคับนี้

ข้อ 16 องค์ประชุม การออกเสียงลงมติ และการจัดทำรายงานการประชุมของ คณะกรรมการจราจรรถให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยคณะกรรมการ บริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย

หมวด 3 กระบวนการดำเนินการทางจราจรรถ

ข้อ 17 เมื่อมีผู้กล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควร หรือความประภูมิต่อผู้บังคับ บัญชาว่าชาราชการผู้ใดประพฤติพิจารณาจราจรรถ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามวิธีที่ เก็บสมควร เว้นแต่เป็นกรณีกระทำผิดจราจรรถที่เป็นความผิดวินัย หรือผิดวินัย อย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยกับชาราชการดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ข้อ 18 การพิจารณาดำเนินการ ให้ยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบ ข้อกล่าวหา มีโอกาสได้ยึดและแสดงพยานหลักฐานอย่างเต็มที่ มีโอกาสคัดค้านผู้สอบสวน และต้องคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

ข้อ 19 การกระทำผิดจราจรรถที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชา ดำเนินการดังนี้

(1) ตักเตือน หรือ

(2) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(3) ทำทันทีบน

เมื่อได้ดำเนินการตามวาระนี้แล้ว ให้บันทึกการกระทำผิดจรรยาบรรณไว้ในทะเบียนประวัตินิบุคคล และรายงานต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ 20 การตักเตือน ให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือนเป็นหนังสือโดยระบุพฤติกรรม หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน หรือตักเตือนด้วยวาจา โดยแจ้งให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณทราบทั้งว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด และให้บันทึกการตักเตือนไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 21 การสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งเป็นหนังสือ โดยระบุการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณและสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ด้วย และให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณลงนามรับทราบการสั่งไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 22 การทำทันทีบัน ให้ทำเป็นหนังสือแสดงให้เห็นว่าข้าราชการประพฤติผิดจรรยาบรรณในกรณีใด ตามข้อใด และให้ผู้ประพฤติผิดลงนามรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 23 ข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน หรือไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนทันทีบันตามที่กำหนดในข้อ ๑๙ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ 24 เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทำจรรยาบรรณแก่ข้าราชการในเรื่องใดไปแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณทราบและพิจารณาภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่มีคำสั่ง

กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าผู้บังคับบัญชาไม่ได้ดำเนินการทำจรรยาบรรณอย่างถูกต้อง เป็นธรรมจะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการหรือสั่งการใหม่ให้ถูกต้อง เท่ากับเดิม ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หมวด 4 การร้องทุกข์

ข้อ 25 ข้าราชการผู้ใดเห็นว่าตนมิได้รับความเป็นธรรมจากการถูกกดันในการทางจรรยาบรรณ มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย (ก.อ.ม.) ได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการตักเตือน หรือการสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือการทำทันทีบันตามข้อ 19

ข้อ 26 การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์กรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ 27 ข้าราชการผู้ได้มีกรณีประพฤติประยารณอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อบังคับนี้มีอำนาจดำเนินการกับข้าราชการผู้นั้นตามกฎหมาย หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น สำหรับกระบวนการดำเนินการทางจราญารณให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่

(1) ในกรณีที่มีการดำเนินการทางจราญารณก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและยังดำเนินการทางจราญารณไม่เสร็จให้บังคับบัญชาดำเนินการตามกฎหมายหรือข้อบังคับเดิมที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(2) ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการทางจราญารณโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือข้อบังคับเดิมเสร็จไปแล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการดำเนินการทางจราญารณนั้นเป็นอันใช้ได้

ประกาศ ณ วันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2552

(ลงชื่อ) พล.อ.พิจิตร ภุลละวนิชย์

(พิจิตร ภุลละวนิชย์)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

วันนัยพนักงานมหาวิทยาลัย
ตามหมวด ๙ วินัยและการรักษาวินัย
บอังค์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๙ และแก้ไขเพิ่มเติม
ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๓๑ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องรักษาวินัย และจารยาบรรณตามที่บัญญัตไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัด

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้าม หรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย

ข้อ ๓๒ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องสนับสนุนการปกคล้องระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๓๓ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เที่ยงธรรม ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่วรักษาระยะไกลของทางราชการ

ห้ามมิให้อศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมท่าประโภชน์ให้แก่ก่นเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหน้าที่หรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

พนักงานมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน ของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบ แบบแผน ของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ หรือขาดการเอาไส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิด ความเสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๔ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาการรายงานโดยปกปิดข้อความชิงต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๕ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพ เรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของลัศลมไทย อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน

การกลั่นแกล้ง การคุกคาม เหยียดหยาม กดซี่ ช่มเหงผู้ร่วมปฏิบัติราชการ นักศึกษา หรือประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 36 พนักงานมหาวิทยาลัยต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการ ประโยชน์ อันอาจทำให้เลื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเลื่อมเสียเกียรติศักดิ์ ของตำแหน่ง หน้าที่ราชการของตน การกระทำดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการกระทำการผิดวินัย

ข้อ 37 พนักงานมหาวิทยาลัยต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่เป็นการปฏิบัติราชการหรือได้รับมอบหมายจากอธิการบดี

ข้อ 38 พนักงานมหาวิทยาลัยต้องรักษาข้อเสียงของตนเอง และรักษาเกียรติศักดิ์ ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน มิให้เลื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษา ถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระโดยประมาทหรือความผิดลุ่โทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 39 พนักงานมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

จรรยาบรรณที่กำหนดขึ้น จะกำหนดว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วยก็ได้

ข้อ 40 พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็น ความผิดวินัย หรือ ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ ถ้าการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นไม่เป็นความผิดวินัยให้หัวหน้าหน่วยงานดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายใต้กฎหมายที่กำหนด หรือทำทันทีบัน

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้องหรือ ฝ่าฝืนทันทีบัน ให้ถือว่าเป็นการกระทำการผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทันทีบันตาม วรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 41 หัวหน้าหน่วยงานผู้ใดเมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำการผิดวินัย ละเลยไม่ดำเนินการทางวินัยตามหมวด 10 ให้ถือว่า ผู้นั้นกระทำการผิดวินัย

หัวหน้าหน่วยงานผู้ใดกลั่นแกล้งพนักงานมหาวิทยาลัยใน การกล่าวหาหรือ ดำเนินการทางวินัย ให้ถือว่าหัวหน้าหน่วยงานผู้นั้นกระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 42 โภชนาการวินัยมี 4 สถาน คือ

- (1) ภาครัฐฯ
- (2) ตัดค่าตอบแทน
- (3) ลดค่าตอบแทน
- (4) ปลดออก

**วินัยพนักงานราชการ
แห่งบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย
สำหรับพนักงานราชการ พ.ศ. 2550**

ข้อ 4 พนักงานราชการต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดตามที่กำหนดเป็นข้อปฏิบัติในข้อบังคับนี้ และระเบียบสานักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. 2547 หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติที่กำหนด จะต้องได้รับโทษทางวินัย

ข้อ 5 พนักงานราชการผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้ ถือว่าพนักงานราชการผู้นั้นกระทำการมิดีวินัยไม่ร้ายแรง

- (1) ต้องสนับสนุนการปกคล้องระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวัชธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (2) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ห้ามมิให้อภัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(3) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่ประมาทเลินเล่อ

(4) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา โดยไม่ให้เสียหายแก่ทางราชการ

(5) ต้องรักษาความลับของทางราชการ

(6) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งให้หน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง เว้นแต่เห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะเสื่อมความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสื่อมความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชาขึ้นยังนั้นให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม พนักงานราชการต้องปฏิบัติตาม

(7) ต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการชั่มผู้บังคับบัญชาเห็นด้วย เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเห็นด้วยขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำการหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

(8) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดซ่อนความชี้แจ้งถือว่าเป็นรายงานเท็จด้วย

(9) ต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

(10) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

(11) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน

(12) ต้องด้อนรับ ให้ความสนใจให้ความเป็นธรรมและให้การส่งเคราะห์แก่ประชาชนผู้ดีดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ซักข้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยามหรือข่มเหงประชาชนผู้ดีดต่อราชการ

(13) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเลื่อมเสียต่อศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(14) ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้าหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่เป็นการปฏิบัติราชการหรือได้รับมอบหมายจากอธิการบดี

(15) ต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนไม่ให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติดี

ข้อ 6 นอกจากความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย พนักงานราชการ พ.ศ. 2547 การกระทำดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(1) การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(2) การรายงานเหตุต่อผู้บังคับบัญชาหรือรายงานโดยปกปิดซึ่งความชื่งครวต้องแจ้งอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(3) การกลั่นแกล้ง การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดซี่ หรือข่มเหงผู้ร่วมปฏิบัติราชการ นักศึกษาหรือ ประชาชนผู้ดีดต่อราชการอย่างร้ายแรง

วันยังนักงานราชการ
หมวด 4 วินัยและการก้าวขั้นยิ่ง
แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยนักงานราชการ พ.ศ. 2547

ข้อ 22 พนักงานราชการมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามตามที่กำหนดในระเบียนนี้ ตามที่ส่วนราชการกำหนด และตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ในสัญญาจ้าง และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ข้อ 23 พนักงานราชการต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดตามที่กำหนดไว้ เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติที่ส่วนราชการกำหนด

ข้อ 24 การกระทำความผิดดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง

(1) กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

(2) ใจไม่ในปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือเงื่อนไข ที่ทางราชการกำหนดให้ปฏิบัติจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(3) ปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่อจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับ ความเสียหายอย่างร้ายแรง

(4) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญา หรือดัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามข้อ 22 จนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(5) ประมาทเลินเล่อจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(6) ละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงานเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าเจ็ดวัน สำหรับตำแหน่งที่ส่วนราชการกำหนดวันเวลาการมาทำงาน

(7) ละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงานจนทำให้ไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลา เวลาที่ กำหนดจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง สำหรับตำแหน่งที่ ส่วนราชการกำหนดการทำงานตามเป็นหมาย

(8) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือกระทำความผิดอาญาโดยมีคำพิพากษากล่าวว่าสุดให้จำคุกหรือหนักกว่าโทษจำคุก

(9) การกระทำอื่นใดที่ส่วนราชการกำหนดว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 25 เมื่อมีกรณีที่พนักงานราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำการใดผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้หัวหน้าส่วนราชการจัดให้มีคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนโดยเร็ว และต้องให้โอกาสพนักงานราชการที่ถูกกล่าวหาชี้แจง และแสดงพยานหลักฐานเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่าพนักงานราชการผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการมีคำสั่งให้ปลดออก แต่ถ้าไม่มีมูลกระทำความผิดให้สั่งยุติเรื่อง

หลักเกณฑ์และวิธีการการสอบสวนพนักงานราชการ ให้เป็นไปตามที่ ส่วนราชการกำหนด

ข้อ 26 ในกรณีที่ปรากฏว่าพนักงานราชการกระทำ ความผิดวินัยในร้ายแรงตามที่ ส่วนราชการกำหนด ให้หัวหน้าส่วนราชการลั่งโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินค่าตอบแทนหรือลดรัน เงินค่าตอบแทน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ในการพิจารณาการกระทำการที่ทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาสอบสวน ให้ได้ความจริงและยุติธรรมตามวิธีการที่เห็นสมควร

ข้อ 27 ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรอาจกำหนดแนวทางการดำเนินการ ทางวินัย แก่พนักงานราชการ เพื่อเป็นมาตรฐานทั่วไปให้ส่วนราชการปฏิบัติก็ได้

วิัยน้ารำการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา
ตามหมวด ๕ วัยและการรักษาวัย
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบน้ารำการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๓๗ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาวัยและบรรจุภณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด

มาตรา ๓๘ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ต้องสนับสนุนการปักครองระบบบันประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๓๙ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชกิจด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เที่ยงธรรม ขยันหมั่นเพียรและดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ

ห้ามมิให้อคัยหรือยอมให้ผู้อื่นอคัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหากประโภชให้แก่ต้นเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติดคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยงใจ หรือประมาทเลินเล่อไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ มติดคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ หรือขาดการเอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๔๐ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาการรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๔๑ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน

การกลั่นแกล้ง การคุยหมิ่น เหยียดหยาม กดซี่ ข่มเหง ผู้ร่วมปฏิบัติราชการ นักเรียนนิสิต นักศึกษา หรือประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 42 ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน การกระทำการดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

มาตรา 43 ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้น ในทั้งทุนส่วนหรือบริษัท เว้นแต่เป็นการปฏิบัติราชการหรือได้รับมอบหมายจากอธิการบดี

มาตรา 44 ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนไม่ให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้เชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจันได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้เชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 45 ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ตามที่สภานสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ในการกำหนดจรรยาบรรณตามวาระคนนี้ ให้สถาบันอุดมศึกษารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย

จรรยาบรรณที่กำหนดขึ้น จะกำหนดว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดเป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วยก็ได้

มาตรา 46 ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือนลั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายใต้กฎหมายที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนตามวาระคนนี้ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภานสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา 47 ผู้บังคับบัญชาผู้ใดเมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยละเลยไม่ดำเนินการทางวินัยตามหมวด 6 ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดกลั้นแกลงผู้ใต้บังคับบัญชาในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางวินัยให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 48 โทษทางวินัยมี 5 สถาน คือ

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดเงินเดือน
- (3) ลดขั้นเงินเดือน
- (4) ปลดออก
- (5) ไล่ออก

ผู้ใดถูกกลงโทษปลดออกจากมาตราคนี้ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเมื่อผ่านหลักสูตร

จากราชการ

วินัยลูกจ้างประจำส่วนราชการ
หมวด 4 วินัยและการรักษาวินัย
แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537

ข้อ 28 ลูกจ้างประจำต้องรักษาวินัยโดยเคร่งอยู่เสมอ ลูกจ้างประจำผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้าม หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดทางวินัยตามที่กำหนดไว้ใน หมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่เมื่อเหตุอันควร งดโทษ ตามที่กำหนดไว้ในหมวด 5

ข้อ 29 ลูกจ้างประจำต้องสนับสนุนการปกป้ององค์ประกอบประชาชนโดยอันมีพระมหากรุณาธิรัช ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ 30 ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรง หรือทางอ้อมหากประโภชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยผิดชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ ประโยชน์ที่ไม่ควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 31 ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลหรือ ความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ 32 ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะเจ้าใจใส่ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 33 ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการและนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการและนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 34 ลูกจ้างประจำต้องถือเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหว อำนาจเจริญนัดรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติ จนเต็มความสามารถ

ข้อ 35 ลูกจ้างประจำต้องรักษาความลับของทางราชการ การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 36 ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวน คำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชาไม่อนันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 37 ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นภาระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา เนื่องต้น เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเห็นอื่นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ ข้าครั้งคราว

ข้อ 38 ลูกจ้างประจำต้องไม่รายงานเหตุจต่อผู้บังคับบัญชา การรายงาน โดยปกติข้อความชี้แจง ถือว่าเป็นการรายงานเหตุจด้วย

การรายงานเหตุจต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 39 ลูกจ้างต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบธรรมเนียมของทางราชการ และให้นำจราญบรรณของข้าราชการพลเรือนที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ พลเรือน มาใช้บังคับแก่ลูกจ้างประจำโดยอนุญาต

ข้อ 40 ลูกจ้างประจำต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะลงทะเบียนหรือทดลองทึ่งหน้าที่ราชการมิได้

การลงทะเบียนหรือทดลองทึ่งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือลงทะเบียนหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบหัวนันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติกรรมอันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 41 ลูกจ้างประจำต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ ระหว่างลูกจ้างประจำด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ 42 ลูกจ้างประจำต้องด้อนรับ ให้ความละเอียด ให้ความเป็นธรรม และให้การส่งเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ซักซ้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้คุ้มครอง เที่ยดหยาด กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การคุ้มครอง เที่ยวน้ำ ตาม กต. หรือขั้นตอนประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 43 ลูกจ้างประจำต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการทางเพศโดยชัดเจน จัดทำให้เสียความเกียรติธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ 44 ลูกจ้างประจำต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งในใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้องทุนส่วนหรือบริษัท

ข้อ 45 ลูกจ้างประจำต้องวางแผนเป็นกลางทางการเมือง ใน การปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยภารกิจทางการเมืองของข้าราชการด้วยโดยอนุโลม

ข้อ 46 ลูกจ้างประจำต้องรักษาซื่อสัตย์และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนให้เลื่อมลี้ โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้หรือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความรับผิดชอบฐานให้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้หรือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ข้อ 47 ให้ผู้บังคับบัญชาหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีวินัยและป้องกันไม่ให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำการผิดวินัยและดำเนินการทางวินัย แก่ลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำการผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีวินัยให้กระทำโดยการปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างชั้นเชิงและกำลังใจ การจูงใจหรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทักษะคุณค่า จิตสำนึก และพุทธิกรรมของลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันไม่ให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำการผิดวินัย ให้กระทำโดยการเอาใจใส่สังเกตการ และชักเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำการผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำการผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชาเริ่มดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น ว่ากรณีมีมูลหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูล ก็ให้ยติเรื่องให้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูล ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามหมวดนี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการผิดวินัย

ข้อ 48 โภษทางวินัยมี 5 สถาน คือ

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดค่าจ้าง
- (3) ลดขั้นค่าจ้าง
- (4) ปลดออก
- (5) ไล่ออก

ข้อ 49 การลงโทษลูกจ้างประจำให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้ลั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมิให้เป็นไปโดยความพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโงะจะริด หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษ ให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษได้กระทำการใดก็ตามข้อใด

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร. 0 2282 9009-15 โทรสาร 0 2282 9342 <http://www.rmutp.ac.th>